

Abonnementsprijzen

Binnenland Buitenland

	Goedkoop	Gewone
1 jaar	150.— fr.	216.— fr.
6 maanden	76.— fr.	108.— fr.
3 maanden	40.— fr.	54.— fr.

Voor Frankrijk en het Groot-Hertogdom Luxemburg: speciaal tarief

POSTCHECK « HET LICHT » 567.33

VOORUIT

50 CENTIMES

ORGAAN DER BELGISCHE WERKLIEDENPARTIJ

N. 4, 55 jaar

Donderdag 5 Januari 1939 Uitg. ** Verschijnt dagelijks / St-Pietersnieuwstr. Gent. Tel. 157.40 (4 lijnen)

KOOP SOLIDARITEITS-ZEGELS

ten bate van de noodlijdende bevolking van het republiekensch Spanje

Doet uw plicht als mensch, als antifascist, als democraat !!

KARL MARX, de humanist

Nadat hij de ethische wenselijkheid van het socialisme had geproklameerd, onderzocht hij de praktische mogelijkheid van

door Oscar De Swaef

Voor wij beproeven een antwoord te vinden op de vragen, die ons in deze tijd bestormen, hebben wij met onze tegenstanders af te rekenen.

In verband met de noodzakelijkheid zekere van onze houdingen en uitdrukkingen aan herziening te onderwerpen, maakt men wel eens gewag van vulgar-marxisme. Daarmee worden de al te eenvoudig opgevatte formules en citaten bedoeld, die ontleend zijn aan de werken van Karl Marx, en vooral aan « Het Kommunistisch Manifest ». Van dergelijke formules en citaten werd in sommige van onze partijkringen soms misbruik gemaakt.

De uitdrukking vulgar-marxisme werd, naar ik meen, voor het eerst gebruikt door Hendrik de Man, in zijn « Psychologie van het Socialisme ». In de merkwaardige inleiding van « De socialistische Idee », schreef de Man nog:

« Wat ik met het huidige officiële partij-marxisme niet, in de laatste plaats uit te vechten heb, is de neiging, konkrete problemen van onzen tijd met citaten van Marx op te lossen, »

inplaats van van Marx te leren, dat de gewichtigste kennisbron eener beweging haar eigen reële, ervaring is.

Het werd meer dan eens opgemerkt dat de Man met zijn kritiek vooral doelde op de Duitse toestanden, die hij jarenlang van nabij heeft kunnen bestuderen.

Maar ook in België, in de kommunistische kringen en bij een deel van onze socialistische jeugd, stelt men ook de neiging vast toe te geven aan het vulgaire — en citaten — marxisme. Daar tegen moet worden ingegaan.

Wij zullen vruchtbaar werk leveren voor onze beweging, als wij van haar eigen ervaring uitgaan, om de problemen van onzen tijd aan te pakken.

Wij moeten daarbij onze oogen niet sluiten voor een wederzijds lerend anti-marxisme. Wij zouden zelfs van een vulgaire anti-socialisme kunnen gewagen, want zij die er aan toegeven, maken geen onderscheid tusschen marxistische en niet-marxistische socialist.

(Zie vervolg blz. 2)

Artillerie-luitenant LADISLAW EDELSTEIN

ROOSEVELT EN DE DIKTATORS

Een dringend onderhoud van den Amerikaanschen ambassadeur te Rome met Mussolini

Naar uit Rome wordt bericht, had de Amerikaanse ambassadeur aldaar, William Phillips, op last van president Roosevelt een dringend onderhoud met Mussolini.

Het onderhoud duurde 40 minuten, en had plaats 10 minuten nadat het aangevraagd was.

De ambassadeur zou Mussolini medegedeeld hebben, dat president Roosevelt zeer ongerust is over den huidige toestand in Europa, in het bijzonder naar aanleiding van het gerucht, dat de spil Rome-Berlijn in de a.s. lente uiterst krachtig zou optreden.

Naar verluidt, werd dit dringend onderhoud aangevraagd, met het oog op een radioboodschap, welke president Roosevelt tot de diktators zal richten. Verder zou er sprake zijn geweest van het Italiaansche plan, om allen, wier grootouders Italianen waren, tot Italianen uit te roepen: van de bedreiging van 15 Maart a.s. 40.000 Joden uit Italië te drijven, en van de fascistische monopolie van de cinematografie in Italië.

De geheimzinnige diefstal op de "Elisabethville"

In verband met den belangrijke diamantdiefstal op de pakketboot "Elisabethville", werd te Matadi een Portugees aangehouden, die vervolgens naar Leopoldstad werd overgebracht. Hij zou betrokken zijn bij den diamantdiefstal. Het onderzoek wordt voortgezet.

DE WEERSTAND DER SPAANSCHERE REPUBLIKEINEN BLIJFT HELDHAFTIG EN ENERGIEK

De rebellen behalen slechts kleine successen en lijden enorme verliezen

Vooral de Italianen in den sektor van Seros worden weggemaaid

TALRIJKE ITALIANEN WERDEN DOOR DE REPUBLIKEINEN GEVANGEN GENOMEN

Uit de verklaringen die de gevangenen aflegden, en uit de dokumentatie welke op hen gevonden werd, blijkt:

1) Dat de meesten onder hen, ja, waarschijnlijk allen, sedert meer dan 22 maanden in Spanje zijn. Artillerieluitenant Ladislao Edelstein werd gevangengenomen op 25 December 1938 bij Seros (Benedit-Segre). Hij verklaarde in Spanje te vechten sedert Februari 1937.

2) Dat het dan ook onjuist is, zoals in het Lagerhuis beweerd werd, dat de Italianen, die sedert 18 maanden in Spanje zijn, teruggetrokken werden.

3) Dat de Italianen in Spanje een leger hebben dat onafhankelijk staat van dat der rebellen.

COMMUNIQUE VAN HET MINISTERIE VAN LANDS-VERDEDIGING

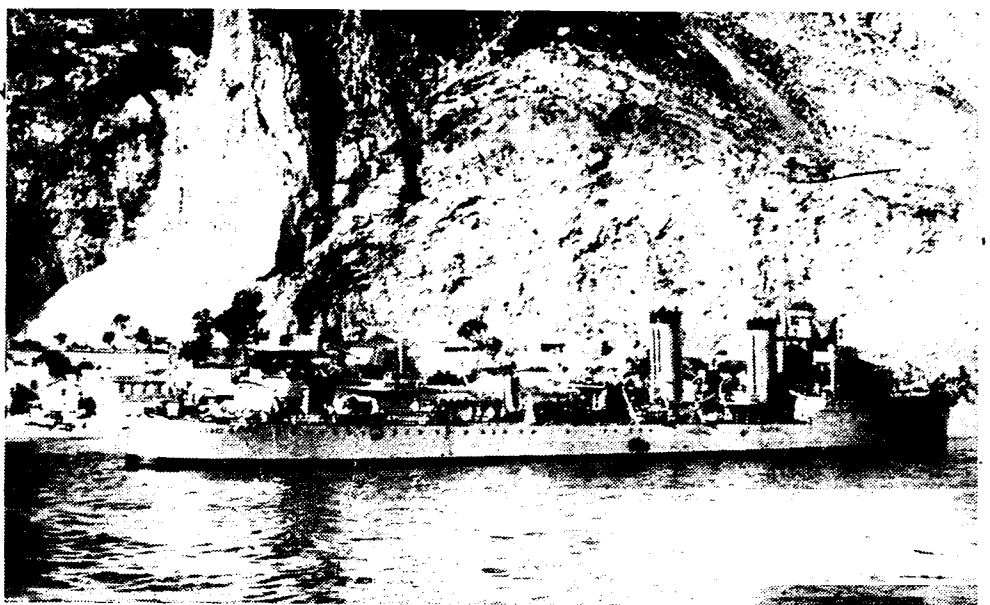
Oostelijk front. — In de zone van Cubells blijven onze troepen hardnekkig weerstand bieden aan de drukking van den vijand, dien zij buitengewoon hooge verliezen toebrengen. De invasiekrachten, voortdurend gesteund door de luchtmacht, de tanks en de artillerie, hebben met geweldige kracht aangevallen in de sektoren van Albages en Cogull, waarbij zij erin gelukten hun linies eenigzins recht te trekken, niettegenstaande den heldhaftigen weerstand der Spaansche soldaten, die de rangen van den vijand decimeerden.

Andere vijandelijke aanvallen in de zone van Pobla de Granadella en van Cabaces, werden volledig afgeslagen.

De Spaansche luchtmacht heeft, in den afgelopen nacht en den daaropvolgenden dag aanvallen uitgevoerd in de linies, de samentrekkingen, de kampen, de opslagplaatsen en konvooien, geladen met manschappen, op de fronten en de meest nabije zones. Tijdens een luchtgevecht hebben wij drie vreemde jachtvliegtuigen neergeslagen.

Van de andere fronten, niets meldenswaardigs.

Luchtmacht. — De Italiaansche luchtmacht heeft, vertrokken van haar

NA HET ZEEGEVECHT BIJ GIBRALTAR Een kiekje van den republikeinischen oorlogsbodem « José Luis Díez », na zijn stranden in de Katalanenbaai bij Gibraltar

basis op Mallorca, de omgeving van het militair hospitaal van Valencia, alsook andere delen van de stad gebombardeerd. Men kent het aantal schiffers van dezen aanval nog niet.

De republikeinische toestellen hebben op intense en doeltreffende wijze een samentrekking van rebellen oorlogsschepen gebombardeerd. Deze beschermde een konvooi schepen met materiaal geladen in de havens van Castellon en Burriana.

(Zie vervolg blz. 3)

De Japansche regeering afgetreden

CHINEESCHE OVERWINNING AAN DEN JANGTSÉ

PRINS KONOJE TRAPT HET AF

De Japansche premier, prins Konoje heeft besloten af te treden. Waarschijnlijk, aldus verklaart men in welingelichte kringen, zal baron Hiranoma, de resident van den Geheimen Raad, Konoje opvolgen.

De crisis is in de eerste plaats veroorzaakt door den andrang, welke admiraal Soetoegoe uitoefent, ten aanzien van een nationale mobilisatie op politieke basis, waarbij de politieke partijen in één enkele nationale partij worden samengebracht. De leden der bestaande groote partijen de Minseito en de Seioekai zijn voorstanders van één nationale morele mobilisatie, doch zij zijn sterk gekant tegen de plannen van Soetoegoe. Deze dreigt reeds op een ontbinding van den Landdag te zullen aansturen. Daarom zou Konoje er den voorkeur aan geven af te treden vóór den Landdag weer bijeenkomt.

De korrespondent van de « Times » in Tokio verwacht niet, dat een afstreden van Konoje de populariteit der regering zal verhoogen. Volgens sommige kringen zou Konoje bezwaar maken tegen een verdere onderwerping van het economische en financieele leven aan regeringscontrole, waarop vooral het leger aandringt. Het leger wil ook het

tempe van de opvoering der produktiviteit buitengewoon verhaasten.

Hiranoma, de vermoedelijke opvolger van Konoje, is een nationalistisch rechtsgeleerde, die altijd in staatsdienst is geweest en vroeger neigingen vertoonde, het leiderschap van de regering te vervullen. Men heeft hem toen in den Geheimen Raad gezet, waardoor zijn eeroverloopig bevestigd werd.

Voor het publiek zou de eenige gunstige kant aan een benoeming van Hiranoma zijn, dat men dan tenminste van een admiraal of generaal verschoond bleef.

BELANGRIJKE CHINEESCHE OVERWINNING

Verscheidene afdelingen Chinezen hebben in de vallei van den Jangtsé gevoelige verliezen toegebracht aan de Japanners.

De Chinezen, die over modern oorlogsmateriaal beschikken, hebben zich meester gemaakt van ganschen zuidelijken oever van den stroom tusschen Nanking en Kiangung, op 150 km. vogelvlucht stroomafwaarts van Nanking.

Het meerendeel van de hervormde regeering van Nanking is naar Sjanghai gevlucht.

DE HERSTELLINGSWERKEN AAN HET BRUGSCHE KLOKKENSPEL Men is bezig den Brugschen beiaard te herstellen. Het is een reusachtig werk: 45 klokken moeten afgehaald worden (de grootste klok weegt 7000 kg.). Gevraagd de klokkenstoel wordt afgebroken en gansch vernieuwd in eikenhout. Het werk zal 4 maanden duren en gedurende heel dien tijd zal de Brugsche beiaard zwijgen over de oude stede.

DE POLITIEKE TOESTAND

SPAAK ONTVANGT DE KATHOLIEKE LEIDERS

De wijzigingen in het kabinet en de kwestie van Burgos

Gisteren had het aangekondigde onderhoud plaats tusschen eerste minister Spaak en de katholieke leiders Van Overbergh, voorzitter der senaatsgroep; Carton de Wiart, voorzitter van de Kamergroep; Verbiest en Hoyois, voorzitters van het directoorium van het Blok. Het onderhoud duurde tot na 5 uur.

Over het algemeen werd het geheim bewaard over de besprekingen, maar eenige uitlatingen lieten niettemin toe vast te stellen dat het gesprek liep over alle punten in verband met de wijzigingen die Spaak zich voornemt toe te brengen aan de samenstelling van de regering.

De kwestie van Burgos speelt hierin vanzelfsprekend een belangrijke rol en zal moeten geregeld worden alvorens beslissingen voor de kabinetsvorming worden genomen.

Een der katholieke voormannen verklaart dat de kwestie in gunstigen zin schijnt te vorderen.

Evenwel is dit niet het enige punt van de gedachtenwisseling geweest en ook de vraagstukken van de werkloosheid en de werkloosheidsverzekering, evenals deze van de inrichting van een raad van state, kwamen te berde.

Wij kregen den indruk dat het onderhoud een zeer gunstigen indruk heeft nagelaten bij de katholieken.

(Zie vervolg blz. 5)

DEREIS VAN DALADIER IN TUNISIE

Gisteren bezocht hij de "Maginotlinie" bij Gabès

De Italiaansche pers schrijft geen woord over de geestdriftige ontvangst van den Franschen eerste-minister

EEN REDE VAN DALADIER

Tijdens een banket te Tunis hield Daladier een toespraak, die langs de radio werd uitgezonden.

De eerste-minister verklaarde onder meer, dat de blijken van trouw en loyaliteit tijdens de laatste maanden door de Tunisische bevolking aan Frankrijk gegeven, niet onbeantwoord konden blijven. Als hoofd van de regering heeft hij er aan gehouden persoonlijk aan Tunis en aan Noord-Afrika de bewondering van Frankrijk te komen betuigen voor hun plichtsbeseffende houding.

« Het is van Tunis, besloot de h. Daladier, « dat deze boodschap moet uitgaan, omdat Tunis, met Algiers en Marokko de sterke vesting is van ons Noord-Afrikaansche Rijk, waar naast onze driekleurige vlag, een geest van vrijheid en echtheid heerscht. »

Vooraf werd een toespraak gehouden door den heer Eric Labonne, resident-generaal.

De heer Daladier schouwde eveneens een militaire revue.

EEN ANTI-ITALIAANSCH INCIDENT

Een aantal jeugdige betoegers, — Tunisiers en Franschen — hebben te Tunis de ruiten van een Italiaansch bleedingsmagazijn verbrijzeld en de Italiaan che vlag omlaag gehaald. De betoegers hebben tevens anti-Italiaansche kreten geuit.

DE ITALIAANSCH PERS ZWIJGT!

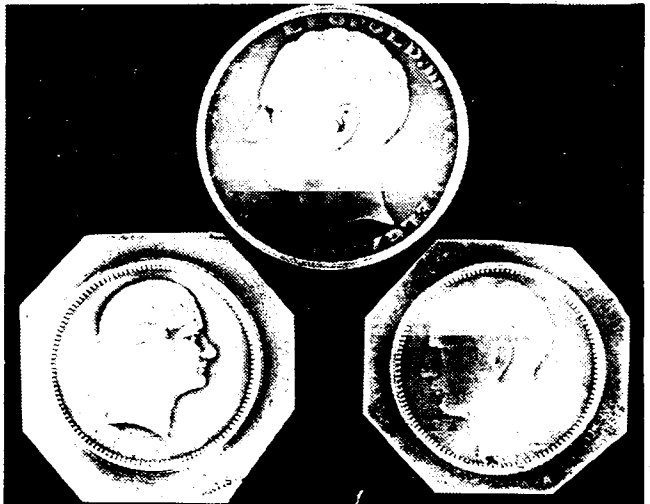
De gelijkgeschakelde Italiaansche pers — die de reis van Daladier als een provokatie bestempelde (!!!) — schrijft geen woord over de geestdriftige ontvangst, die de Fransche premier overal, zoowel op Corsica als in Tunis, te beurt is gevallen.

Dat mogen de Italianen niet weten! Integendeel, de « Tribuna » schreef zelfs, dat Daladier zich niet thuis moet gevoelen in deze striken. (!!)

Over de Engelsche pers, die zeer uitvoerig en in zeer sympathieken zin over de reis van Daladier schreef, zijn de Italiaansche bladen niet te spreken.

Een zicht van de Arabische wijk van de stad Sousse (Tunisië) welke door Daladier bezocht wordt.

ONTWERPEN VOOR NIEUWE MUNTSTUKKEN IN BELGIË Door den beeldhouwer Van Dieant werden ontwerpen ingeleverd voor nieuwe Belgische muntstukken. Boven: een stuk van 5 fr. met den beeldenaar van den koning; onder: ontwerpen voorgesteld voor een nieuw twintigfrank-stuk.

BUITENLANDSCHE kroniek

HARTVERSTERKING VOOR DE DEMOKRATIE

Wij nemen deze titel over van den Buitenlandischen toestand-schrijver in het Amsterdamse «Volk».

In zijn jongste beschouwing gaat het over het voorbeeld, dat door de Verenigde Staten en in de eerste plaats door Roosevelt, aan Europa gegeven wordt.

Een voorbeeld, dat inderdaad een ware hartversterker uitmaakt voor de democratie in de oede wereld.

De krachtige houding van het Amerikaanse volk en van zijn vertegenwoordigers, ten overstaan van de chantage der fascistische mogendheden, is een faktor waarvan wij de betekenis niet hoog genoeg kunnen aanslaan.

Zeker, de Verenigde Staten kunnen een manijfater taal spreken dan de meeste der Europese landen, die direct onder de bedreiging der dictatoren staan. Dat geven wij gaarne toe. De totalitaire, hoe machtig zij ook zijn, hebben een minimum van solidariteit tusschen al de bedreigde naties van ons werelddeel, het bijna onmogelijk is zich tegen een verder opruimen van het totalitair imperialisme te verzetten.

Niet als zou het onze betrachting zijn, de glorie van verdrukten en slachtoffers veilig te stellen, te raken,

KARL MARX, de humanist

(Zie begin blz. 1).

Men vindt verkondigers van het vulgair anti-socialisme onder de meest gezaghebbende burgerlijke intellectuelen. Het is soms verbijsterend vast te stellen hoe weinig zij voor objectiviteit; sommige zeer ontwikkelde liberalen en katholieken hebben, als het gaat om de sociale problemen, een voorname plaats in.

Vandervelde heeft steeds de onverdraagzaamheid en het engstegeestige anti-kerklike karakter. Hij heeft met volharding gepoogd voor de verstandhouding tusschen de socialistische en de kristen-democraten.

Zijn getrouwe vriend Louis de Brouckere heeft, in de merkwaardige en zoo verheven rede die hij bij de zoo grootsche begrafenisplechtigheid van Vrijdag 1.1. heeft uitgesproken, een treffend beeld opgehangen van den hoogstaanden mensch die ons heeft verlaten.

Tegenover de valsche voorstelling van deen die den overleden leider lieten doorgaan als een koel-cerebraal man, die slechts belangstelling voor ziele hebben gekoesterd voor economische wetenschap, leekde hij den alomvattenden, fidele mens die door zijn gevoel naar de armen en de verdrukten werd gedreven.

Vandervelde, als de Brouckere en als de meeste intellectuelen, die zich aan de zijde van de arbeidersklasse hebben gemaakt, ging uit van de wenselijkheid om een betere en hogere mensheid te scheppen. Het was een humanist, in den hoogsten en zuiversten zin van het woord.

Hij verzaakte het knus en gemakkelijke bestaan, dat hij zou hebben kunnen leiden, indien hij niet uit van de sociale fidele mens die door zijn gevoel naar de armen en de verdrukten werd gedreven.

Hij voerde voorbeeld van zijn menselijkheid, als kristen-gelovig dan den 1.1. Nothern.

Burgemeester Adolf Max zegde Maandag den gemeenteraad van Brussel o.m.:

«Overtuigd internationalist, bewaarde hij in zijn hart niet een klein beetje liefde voor zijn vaderland, en hij diende het met zoveel te meer hardnekkigheid in het uur van het gevaar dat de overtuiging van de eenheid der mensheid, democratie en menselijke waardigheid, bedreigd door het deoisme en den geest van verdrukking».

«Hij heeft zich hier een diepe waarheid openbaar gemaakt, die ons allen aan het denken doet komen: dat de mensheid niet kan bestaan zonder eenheid der mensheid».

De h. A. Devèze over Vandervelde

De Man heeft het over de «Deutsche Ideologie» en de «Ekononisch-Philosophische Manuscripten» van Marx, die gedateerd zijn 1844, en laten zien dat Marx uitgesproken is van de filosofische voorstelling van een alomvattend, tegelijk geestelijk en materieel humanisme, en niet van het wijsgeerig materialisme, terwijl het economisch determinisme van zijn geschied-philosophie daarin wordt uiteengezet als ontwikkelingswet van de kapitalistische periode, en niet als wet van de ontwikkeling van de mensheid in het algemeen.

Maar Marx heeft daarna ingezien dat er met ethiek alleen geen politiek te voeren is. Hij proklameerde de menselijkheid van het socialisme. Maar daarbij bleef het niet. Hij zag de praktische mogelijkheid van het socialisme. De proklamatie van het socialisme als etnische wenselijkheid, geschiedde in naam van zijn humanistische kultuurideaal.

Marx verwachtte van het socialisme, dat het zou oplossen van het probleem van het menselijke leven van de mensheid. Hij beschouwde de socialistische maatschappij als de voorwaarde tot een rijker ontwikkeld individueel leven. Hij maakte van deze maatschappij gewag als van een hogere dan de kapitalistische. Maar hij bedoelde hij niet slechts dat in de eerste op meer economische wijze zou worden geproduceerd dan in de laatste. In het woord «hogers», moet een waardering worden gezocht, die is gesteld op het verlangen van Marx naar een samenleving, waar de alzijdige ontwikkeling van den menschenlijken persoon mogelijk zal worden.

Ook bij Marx, staat de mensch in het middelpunt. In de socialistische maatschappij, zal de bevrijde mensch zich veel meer dan thans, kunnen wijden aan zuiver geestelijk werk, aan kunst en wetenschap, aan wat Marx, in deel II van «Het Kapital» heette «de menselijke krachtenontwikkeling, die zichzelf zoekt, het ware Rijk der Vrijheid».

Deze opvattingen wijken heel wat af van de voorstellingen der vulgair-antimarxisten, welke meeren in het marxisme een negeering van de hogere geestelijke waarden te moeten zoeken.

OSC. DE SWAEP.

SLAAPVERWEKKEND MIDDEL

Ik ben er van overtuigd, dat ge gisteren met de meeste aandacht den oproep hebt gelezen van den E. H. onderpastoor te Eindhoven, die 30.000 frank schoolt omdat hij niet meer kan slapen.

Eerlijk gesproken, ik geloof aan de doeltreffendheid van dergelijke slaapverwekkende medicijnen en 'k zou het waarachtig eens willen zien toepassen op... mijzelf.

Maar ik vrees, dat het zeer originele, nieuw-medische initiatief van den heer onderpastoor tot zekere incidenten aanleiding zal kunnen geven. En ik zoek voorbeelden:

1. Onze kameraad Spiegelleire — zie «Vooruit» van alle Zondagen — heeft niet al te best geslapen en heeft kennis van den omzendbrief dien ik gisteren overnam.

— Tien, tien, zegt hij, diene heere ziet er nog zoo dwaas niet uit... 'k Ga ne keer mijn Uz konsulteren.

En Spiegelleire bij zijn vrouw.

— 'k En doe sedert acht nachten geen oog meer toe, zegt hij. 'k Weet niet wat er met mij hapert...

— Wel, geestigaard, ga ne keer bij den fleschje voorschrijven, waarvan ge 2 lepels daags moet innemen.

— Als 't voor u 't zelfde is, menheere de dokter, kunt ge mij geen briefke schrijven, waarmee dat ik 100 frank kan ontvangen? Ge moet weten, de onderpastoor van Eigenbrakel...

Maar Spiegelleire vliegt buiten.

En zoo kunnen er zeker nog tien andere spijtige gevolgen worden opgegeven, gevolgen van het initiatief van genoemden onderpastoor.

Uit de Pers

De lafheid begint

Wij hebben kunnen aanstippen en zulks niet zonder ootmoet en waardering — dat der rouw- en erbewijzen aan onzen betreurden «patron» algemeen was. En het is juist, dat de mens hem door alle klassen en standen, door geloovigen en ongelovigen gebrecht.

Wij sluiten in ons blad van Dinsdag laatleden het prachtig artikel uit «L'Avant-Garde» aan. Zoogenaamd geloovigen en katholieken kregen de waarheid te horen. Dat het blad gelijk had komt reeds bevestigd te worden.

De fameuze en ootmoetende fuhrer Peter Nothern, die natuurlijk geloovig is en van edelen bloede, poogt Emile Vandervelde in een verraderlijk daglicht te stellen. Niet dat we overwegende waarde hechten aan wat deze pretentieus-ambitieus personage vertelt, neen! Maar de groothoof van Vandervelde moet onaanvaardbaar blijven. Is daarom alleen dat we onze lezers het schijn van den baron onder het oog willen brengen.

De internationale pers wijdt er uitvoerige artikelen aan. Ook de Belgische. De redenen waarom Hitler zijn eisch stelt worden er in opgesomd. En de wraak van de groote landen worden des te geweliger om.

Zoo schrijft de «GAZET VAN ANTWERPEN» aan een kort uitweiden over de Franse politieke verhoudingen van dit ogenblik en een opsporen der verscheldene oorzaken, welke Duitsche land en zijn nieuwe machtsopvoering hebben aangevoerd.

«De Fransche-Italiaansche vlijding en deze Duitsche eischen zijn de eerste wel te onderscheiden factoren, die zijn weg te overschrijden heeft. Ze zijn een van de onaannamebare erfenissen welke het overleden jaar heeft nagelaten».

«De «GAZET» van Brussel, die een goedkondig overzicht omtrent de kwestie:

«Men kent de oplichting van de Engelse politieke en maritime kringen toen einde 1918 de Duitsche vloot te Scapa Flow uitgeleverd werd. De Franschen overtuunden ter vredesconferentie omiddelbaar een zekere tegenkanting vanwege hun Engelse bondgenooten.

Zoo lieten diezelfde kringen gemakkelijk hun voorbehoud tegen Hitler varen toen van Ribbentrop naar Londen kwam en in een handomdraai het Engelsche vlootverdrag afsloot, waardoor de Engelse heerschappij te zee bevestigd werd».

Dat is immers, zooals Scrutator het deze week in de «Sunday Express» schreef, de eerste oorlogswaarde tot vrede, dat Duitschland niet trachtte de Engelse heerschappij op zee te bedreigen».

Op gebied zijn de Engelsen kiteloorig en men mag aannemen dat zij den wil van Duitschland om een even sterk Duitsche vloot te bezitten als zij aanschouwen als een bedekte poging om het Engelsch-Duitsch vlootverdrag te ontzenuwen.

Er zijn voor hen te vele en onaannamebare herinneringen aan de duikboten verboden: men denke aan de onbarmhartige en massale torpedering van Britsche koopvaardijschepen door Duitsche duikboten bint den oorlog.

Intusschen blijkt dat Berlijn, spijts al het geweld van Engelse ontzenuwingen, niet wil af doorzetten. Men zal er te Londen moeten in berusten.

Deze Duitsche houding kan niet zonder gevolgen blijven op de betrekkingen tusschen beide landen.

Vooral daar de Engelse pers vermoedt dat deze plotselinge uitbreiding der Duitsche vloot, die men omtrent als den doodskamp aanvallende bedoelingen

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

Een andere kwestie

En ander zwart punt dat zich aan de internationale omtrent voorkomt is het Duitsche oorlogsvlootprobleem. Hitler wil een zoo sterke vloot als deze van Engeland.

De internationale pers wijdt er uitvoerige artikelen aan. Ook de Belgische. De redenen waarom Hitler zijn eisch stelt worden er in opgesomd. En de wraak van de groote landen worden des te geweliger om.

Zoo schrijft de «GAZET VAN ANTWERPEN» aan een kort uitweiden over de Franse politieke verhoudingen van dit ogenblik en een opsporen der verscheldene oorzaken, welke Duitsche land en zijn nieuwe machtsopvoering hebben aangevoerd.

«De Fransche-Italiaansche vlijding en deze Duitsche eischen zijn de eerste wel te onderscheiden factoren, die zijn weg te overschrijden heeft. Ze zijn een van de onaannamebare erfenissen welke het overleden jaar heeft nagelaten».

«De «GAZET» van Brussel, die een goedkondig overzicht omtrent de kwestie:

«Men kent de oplichting van de Engelse politieke en maritime kringen toen einde 1918 de Duitsche vloot te Scapa Flow uitgeleverd werd. De Franschen overtuunden ter vredesconferentie omiddelbaar een zekere tegenkanting vanwege hun Engelse bondgenooten.

Zoo lieten diezelfde kringen gemakkelijk hun voorbehoud tegen Hitler varen toen van Ribbentrop naar Londen kwam en in een handomdraai het Engelsche vlootverdrag afsloot, waardoor de Engelse heerschappij te zee bevestigd werd».

Dat is immers, zooals Scrutator het deze week in de «Sunday Express» schreef, de eerste oorlogswaarde tot vrede, dat Duitschland niet trachtte de Engelse heerschappij op zee te bedreigen».

Op gebied zijn de Engelsen kiteloorig en men mag aannemen dat zij den wil van Duitschland om een even sterk Duitsche vloot te bezitten als zij aanschouwen als een bedekte poging om het Engelsch-Duitsch vlootverdrag te ontzenuwen.

Er zijn voor hen te vele en onaannamebare herinneringen aan de duikboten verboden: men denke aan de onbarmhartige en massale torpedering van Britsche koopvaardijschepen door Duitsche duikboten bint den oorlog.

Intusschen blijkt dat Berlijn, spijts al het geweld van Engelse ontzenuwingen, niet wil af doorzetten. Men zal er te Londen moeten in berusten.

Deze Duitsche houding kan niet zonder gevolgen blijven op de betrekkingen tusschen beide landen.

Vooral daar de Engelse pers vermoedt dat deze plotselinge uitbreiding der Duitsche vloot, die men omtrent als den doodskamp aanvallende bedoelingen

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

den de eerlijke erkenning welgeren van hun verdiensten en hun werken?

Hierinners wij nog dat Vandervelde, gedurende den oorlog, den oproep van het vaderland dat in gevaar was beantwoordde, den verstand tot het uiterste predikte en er zich zonder voorbehoud met alle kracht bij aansloot. En zegt hij, dat de kwaliteit van den praten persoon: zijn oprecht hartigheid, zijn rechtvaardigheid, de binnenvrijheid van zijn karakter, de binnenvrijheid van zijn onthaal, zijn eenvoud, zijn leetlijkheid en van vriendelijke eenvoud.

Hu weet men dat alles — maar als het te laat is».

Zeer juist is deze vaststelling. 't Is maar een Peter Nothern, — om maar een te noemen, — de keetelkenning-schrijver van «De Standaard» die de moeite waard te worden geciteerd —, die niet weet, niet ziet, niet hoort... omdat hij een mislukte Mussolini-tje is.

de boekkuil

DE STILLE MAN

Hier is — en het is te zeldzaam om het niet met een zekere plechtigheid te zeggen —, hier is weer eens een roman, die met deze van Roelants, van Walschap, met het beste werk van Zielens, met alles wat de P-licijn na Blauwaard heeft geschreven, en met eenig ander romanwerk van de generatie der veertigers, onze Vlaamse literatuur doet opgaan in de literatuur die in alle landen van betekenis zou zijn: «De Stille Man» van Albert van Hoozenbent, diens eerste roman, men ik, is een investering met den wij bij talentrijke jongeren een schone belofte plegen te noemen. Het is een volwassene, veldrijden werk: wij zullen «De Stille Man» eerst over eenigen tijd zijn plaats kunnen aanwijzen in onze literatuur, maar dit staat onmiddellijk vast, dat van Hoozenbent ineen naar de eerste plaats dinst, en dat wij van de Vlaamse literatuur niet meer zullen kunnen spreken zonder dien roman te vermelden.

Ik verhoord er mij van, uitbundig van lof te worden, omdat ik in de lektuur er van ben verdiept. Maar ik kan toch zeggen hoe ik dat boek lees. Het is een kalme vreugde namelijk, die in het gerust naarmate ik verder. En voor een deel komt deze vreugde voort uit de zuiverheid van dit geschrift. De zuiverheid van opzet, ik bedoel de aandachtige analytische kracht, waarvan de schrijver getuigt: wij leeren een man kennen, dien stillen man die den titel ga aan het boek, iedere bladzijde wat beter, zonder een enkel overvloedig detail; en de zuiverheid van ontleding zelf, die neerkomt op de zuiverheid van zinnen: iedere volzin is een feest van eenvoud.

De stille Man is de vader van den persoon die vertelt. Een jongen zien zijn vader, zooals kinderen hun vader zien en zooals zij hem dikwijls nooit anders zullen kennen. Maar in een tweede hoofdstuk wordt zijn vader hem dan anders onthult uit de brieven die zijn moeder aan haar zuster heeft geschreven over dien «stillen» man. En daar zou het verhaal kunnen ten einde zijn voor een gewoon roman die een drama wil vertellen. Doch het is van Hoozenbent te doen, niet om een verhaal, maar om de volledige kennis van een mensch, en daar wordt de stille man in een derde hoofdstuk nog van uit een anderen hoek bekeken.

In afwachting dat ik zal trachten een synthetische kritiek van dit merkwaardige boek te schrijven, gooi ik voorloopig maar mijn indrukken zoo op het papier. Het is al meer en meer voor mij, als lezer, een proefsteen geworden voor de groothoof van een roman, dat de personages eruit met niet enkel van buiten uit interesse, maar van binnen in, van binnen in, maar dat ik mijn afzwaag welke waarde zij hebben voor mijn eigen leven, wat zij mij te leeren hebben om mijzelf te volmaken. Ik heb u reeds terloops over deze roman-ethiek gesproken; Malraux

Daar noem ik de «menselijke misdaad van een vader. Van dien stillen man, zei ik tot mijzelf, kan niemand mij nog een aannemelijk mensch maken. En het was niet alleen «de stille man» die mij ertoe gaf; ook de schrijver van Hoozenbent had mijn ingewanden opgerispt, omdat hij met een woord, met een enkele aanwijzing diezelfde ergernis over zulk stem, een kind aangedaan had laten blijken. Integendeel: uit den toon van het verhaal, van begin tot einde, spreekt, zonder woorden maar duidelijke voelbaar, genegenheid voor den stillen man.

Eerst vele bladzijden verder ben ik gekomen van mijn ergernis. Ik heb toen geleidelijk twee dingen moeten erkennen, die mij over mijn woede konden heen zetten. Ten eerste, de liefde waarmee van Hoozenbent, de schrijver, zijn hoofdpersoonage in zich droeg; en verder: de ziel zelf van den «stillen man», een ziel die brok voor brok belicht wordt in het verder verloop van den roman, zodat wij, met afkeer nog, maar begrip en minste, terugkomen aan de onmenselijke wijze waarop hij zijn kind martelde. Want die stille man, zooals wij nog verder zullen zien, is een zelf-martelaar, die alles opoffert aan die zelf-marteling.

De vertegenwoordigers en de journalisten van de Verenigde Staten hebben, naar de «New York Times» verzekert, in Lima tijdens de Pan-Amerikaansche conferentie voortdurend blootgesteld aan spionage, terfadinge de Verenigde Staten, zelfs de pers slecht onder censuur der Peruaansche delegatie, die op een goeden avond eerder van een diner naar huis gingen, dan men verwacht had, troffen in hun hotel twee Peruaansche dedektives aan, die druk bezig waren al hun papieren te doorsnuffelen. Sindsdien namen de Noordamerikaansche gedelegeerden hun dokumenten maar liever met zich mee.

Ook bij vorige gelegenheden waren de deelnemers aan de Pan-Amerikaansche conferenties wel aan censuur blootgesteld geweest, maar nooit was de regering in de Verenigde Staten zo brieven aan de gedelegeerden voor de bezorging te laten openen, zooals in Lima gebeurde.

Vele chauffeurs, die de gedelegeerden vervoerden, stonden in dienst van de geheime politie. In het hotel, waar de gedelegeerden in de Verenigde Staten stonden, er altijd een vijftal dedektives op post om gesprekken af te luisteren. De delegaties was hierover uitermate ontstemd.

De aanklacht, namens generaal Gajda tegen president Benes ingediend, kan geen gevolgen hebben, aangezien volgens de grondwet, een president niet vervolgd kan worden voor heten hij in zijn functie heeft gedaan.

De regering van Peru heeft, aldus het New Yorkse orgaan, sterke fascistische sympathieën. Dat bleek ook bij de opening van de conferentie, toen er duizenden hakenskruis-vlaggen in de stad hingen, maar in de hoofdstad slechts drie vlaggen.

Een auto kwam uit de richting van Brussel, werden, die den man aashaakte en ten gronde slingerde. De autoverder zette zijn weg voort zonder zich om het slachtoffer te bekommeren.

Desplegeleare, die er gewond is aan het hoofd, werd naar het St. Janshospitaal overgebracht.

Ben esj wordt niet vervolgd

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

BON nummer 3

Kosteloze nieuwjaarsloterij van het dagblad VOORUIT

Iedere lezer moet bovenstaande BON uitknippen en bewaren, want als hij een prijs wint in de loterij moet hij tien bonns (van nr. 1 tot 10) inruimen.

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

1939 BEGINT IN WALES

OP 13 JANUARI

In westelijk Wales is een dal, de Gwaun genaamd waar de boeren er hun eigen kalender op nabouwen.

Terwijl de rest van Engeland, evenals de overige beschaaide wereld, het begin van het nieuwe jaar vierde, waachten de boertjes van de Gwaun tot den dertienden van deze maand.

Deze boeren hebben namelijk den «vroegeren kalender» van Julius Caesar in ere gehouden, toen Engeland in 1752 den Gregoriaanschen invoerde.

Zij hadden het gevoel, dat de nieuwe kalender hen van dertien dagen van hun leven beroofde. Om aan hun trekken te komen lieten zij daarom het nieuwe jaar ook maar verder op den dertienden Januari beginnen.

Op dien dag laten de boeren hun ploegen in den steek en gaan zij op jacht en naar de bureu om feest te vieren. Zij noemen dien dag «Hen Galan».

DE NOBELPRIJSWINNAAR

ENRICO FERMI, HEEFT

GENOEG VAN ZIJN

FASCISTISCH VADERLAND!

De «Daily Herald» meldt uit Kopenhagen, dat professor Enrico Fermi, die element nummer 93 heeft ontdekt, te Stockholm is verkoofd.

De jongste Italiaansche wetten hebben het voor mij onmogelijk gemaakt, mijn wetenschappelijk werk in mijn eigen land voort te zetten. Want, ik ben... Jood!

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

De toekomst blijft ongeluk te Oedelem

VOOR-HISTORISCHE

VONDST IN SOVJET-

RUSLAND

Nabli Bakoe, aan de Kaspische Zee, is deze dagen een «kerkhof» ontdekt met de beenderen en gesamen voor-historische dieren. In een teerpuit, welke in den loop der eeuwen geheel verhard is, vond men de overblijfselen van mammoets, leeuwen, kameelen, hyena's, beren en wolven.

Het teer oefende vroeger blijkbaar op de dieren, die daardoor in een natuurlijke val liepen, aantrekkingskracht uit door de heldere weerspiegeling. In den loop der eeuwen sloot de massa zich boven de gestikte dieren, waardoor de lijnen uitstekend bewaard bleven.

Volgens Russische deskundigen, overtreft deze vondst in rijkdom en wetenschappelijke waarde de ontdekking van een teerput in Kalifornië, die belangrijke aanwijzingen opleverde op het gebied van voor-historisch leven in Amerika.

WISSELKOERS

París	77,78
Londen	127,98
Nieuw York	29,55
Berlijn	11,91
Amsterdam	16,12
Zwitserland	6,70
Italië	155,88
Stockholm	7,07

BRIEF UIT SPANJE

INDRUKKEN OP OUDEJAARSVOND

De illusies van Chamberlain

VAN ONZEN KORRESPONDENT TER PLAATSE

MARTHUYS

31-12-38

Nieuwjaarsavond gaat binnen enkele oogenblikken aanbreeken!

Wat raakt denkt gij?

Ik, aan de republikeinse soldaten die vechten in de sneeuw en grondgebied afstaan aan den gewapenden, bevoorrechte vijand, die over modern oorlogstuig beschikt.

Meerdere divisies van het vijandelijke leger staan paraat om de republikeinse schepen te beschieten, en moest deze aanval spaak lopen op den gekenden tegenstand van diegenen die hun grondgebied verdedigen tegen den vreemden inval, dan is het zeer waarschijnlijk dat de Italiaanse aanval op het Katalaanse front zal worden tegengehouden, waar de vijand betrekkingen zijn inspanningen te splitsen over andere fronten!

Tot hertoe — alhoewel de strookje-pir-strookje grondgebied afstaan, — bevestigd zich evenwel de weerstandvermogen van de republikeinse gederden, en de veranderingen, gebracht aan de frontlijnen, zullen hun toelaten den tegenstand tegen te houden op strategische en geografische punten die de verdediging zulken vermakkelijken.

De troepen hebben een goede moraal, zijn vol strijd lust en bezield met den wensch, den vijand neer te vellen door een hardnekkigen tegenstand.

Achter het front getuigt de burgerlijke bevolking, die onder dagelijkse bombardementen te lijden heeft evenwel een heldhaftigheid, waaraan we moeten hulde brengen!

Gebeurt het, dat ze de gebeurtenissen volgt in de hoop aan de vijandelijke lijnen een einde te zien stellen, dan volstaat het dat de mannen aan het strijden zijn, om onmiddellijk een zelfde weerstandsoverheersing bij allen te doen ontvallen. Het is een feit dat men vroeger nooit woorden van haat tegen den overweldiger had gehoord.

Heden wordt de haat tegen de Italianen en tegen de Duitschers met hartstocht geuit en we herleven droevige uren, deze van den wereldoorlog, die zoo moeilijk waren uit ons geheugen te bannen.

Overigens wordt deze haat gedeeld door de overgrote meerderheid in de sociale lagen van het Spaansche volk.

zelfs op het door Franco bezette grondgebied.

En men vraagt zich heden of welk land in de wereld nog voor Italië en Duitschland den minsten menschelijken eerbied gevoelt.

Men moet dien eerbied niet verwarren met dezen die een sterke en aanmatigende natie opricht.

We mogen ons zelfs afvragen of hij bestaat tusschen Duitschers en Italianen!

Maar helaas, de wereld is lijdend aan een andere zeer gevaarlijke ziekte: de lafheid.

Een ziekte, die in het republikeinse Spanje onbekend is.

De soldaten van de republiek zijn verbrooken voor een tegenaanval. Ze weten dat hun een harde strijd te wachten staat en dat ze de Italiaansche-Duitsche politiek moeten verwerpen die heden op de fronten van Katalonië de inzet is van den strijd!

Als de aanval van Italiaansche troepen, ontsij van een modern oorlogsmateriaal, op Spanische bodem stuit, die geen lust hebben te laten begaan, en als dit koncert van staal en dynamiet den machtelozen toeschouwer doet beven, dan is het omdat deze toeschouwer dezelfde reaktie heeft als de waarnemer die voor de eerste maal de operatie meemaakt van een ziekte.

Dan heeft hij meer vertrouwen in het naderen van den dood die den zieke belooft dan in de wetenschap van den dokter die hem redden wil. De nietsdoende, die een moeilijke werk van een ander nagaat zonder erbij gemoed te zijn, is altijd inactief. Hij zelf ziet zelfs voor dat hij een wijze is!

Gij die ver van het schouwtooneel zijt, en die de morele en technische waarde niet kent van den republikeinse soldaat, redeneert met zoveel nuchterheid, dat ge u afwent van de werkelijkheid.

Ge moet er u goed rekenschap van geven — en onthoud dit om den toestand der republieken te begrijpen — dat een defensief leger steeds achteruittrekt voor een leger met aanvals-mogelijkheden. Maar het is een vergissing te gelooven dat deze terugtrekking katastrofaal zouden zijn.

Tien kilometer in de diepte, en op zekere zwakkere punten 23 kilometer

achteruittrekken dat vertegenwoordigt voor het defensief leger de noodzakelijkheid zich in een betere verdedigingspositie te plaatsen, waaronder ten eerste moet gerekend worden op een beter passend grondgebied en op de mogelijkheden tot bevoorradingsvoorziening.

Voor het aanvallend leger is het een nederlaag, als het er, met al zijn voor een modern oorlog berekend voer-materiaal, en zijn tonnen dynamiet, niet in slaagt, d'initief het vijandelijke front te doorbreken.

Dit weten de militaire technici de heel wereld door. Maar zekere politieke persoonlijkheden, die evenwel goed zijn ingelicht, doen alsof ze dat niet weten. Waarom? Omdat ze door te spreken van een katastroof, hun klas-sabelangen en hun politiek wenschen te dienen!

Als de heer Chamberlain op een Italiaansche overwinning wacht om zijn onderhandelingen met Mussolini aan te vangen, dan is het omdat hij zich zal moeten verantwoorden tegenover de Engelsche openbare meening.

Maar er is nog iets.

Men beweert hier dat de heer Chamberlain nog andere bekommernissen heeft.

Hij weet dat de Italiaansche troepen op de Spaansche fronten eens bayonetten voor zich en achter zich zullen voelen en zoo op dit oogenblik aan de Spaansche natie een koning willen voorschieten.

De koning is! Een koning?

Niemand in Spanje denkt eraan, noch aan republikeinse, noch aan nationalistische zijde!

Een koning zou overigens niet een verboden natie kunnen aanvaarden en de invallende heerschappij over de Middellandsche zee.

Een koning? Daar ligt de oplossing niet. De ware oplossing zal door de soldaten in de loopgraven worden opgedrongen.

Soldaten! zei Negrin onlangs, het is uw weerstand in de loopgraven, het is de invallende zal dwingen den Spaanschen bodem te verlaten.

Gisteren verweert men de republikeinse geen luttelvoort leger te hebben.

Heden hebben ze zulk een leger. Het volgt het wachtwoord. Het vecht, en zal niet wijken.

MARTHUYS.

HET FRANCO-OFFENSIEF

OP HET Katalaanse front

De rebellen maken weinig vorderingen, doch lijden enorme verliezen

(Zie begin blz. 1)

DE MILITAIRE TOESTAND OP HET OOSTFRONT

In den sektor van Tremp is de dag in een bijna volledige kalmte verlopen, die te wijten is aan de uitputting en de desorganisatie van de rebellen-troepen, na de vruchteloze aanvallen van gisteren. Het is, wat dat betreft, zeer interessant er op te wijzen, hoe de taktiek, door de republikeinen aangewend en die erin bestaat den vijand volop in den aanval te laten komen en hem te laten stuiten op een muur van onoverwinnelijke verzet, het den tegenstander onmogelijk maakt een offensief van langen adem uit te voeren en hem verplicht korte, krampachtige pogingen te doen, wier resultaten van weinig of geen betekenis kunnen zijn.

In den sektor van Balaguer hebben de troepen, in dienst van Franco, getracht een drukking uit te voeren na een felle artilleriebeschieting, in de richting van den weg, die naar Cubells gaat. Gedurende uren trachten de langrijke vijandelijke eenheden zich meester te maken van een klein gehucht, zonder er evenwel in te slaan het te bezetten.

Maar de slag heeft een uitzonderlijk heftig karakter aangenomen in den sektor van Serres, waar de Italiaansche eenheden, die de enige zijn in deze zone vechten, een offensief hebben ingezet, vertrekkende van twee basissen: Aspa en Albages, en konvergeerende naar Castellidans. Heel het geweldige apparaat van het Italiaansche oorlogsmateriaal wordt aangewend: tonnen obussen en bommen, dichte rijen tanks.

Van nu af kan gezegd worden, dat de strijd ongetwijfeld de Italiaansche eenheden het duurst van allen zal gekost hebben, want op zekere punten worden deze troepen letterlijk wegge-maaid. Het eerste resultaat, dat op het einde van den dag bekomen was door den vijand, bestond in een lichte vordering, die nog geen kilometer diepte betekende, op één enkel van de aanvalspunten: ten Noorden van Albages.

In de centrale zone van dienzelfden sektor heeft de vijand sterke drukking uitgeoefend in de richting van Ude-moens. Hij kon zelfs niet het minste voordeel behalen.

DE REBELLEN MELDEN DE VEROVERING VAN ARTESA

Het nationalistisch hoofdkwartier deelt mede, dat in den sektor van de Segre zijn troepen de stad Artesa hebben ingenomen.

Verscheidene bruggen werden over de rivier geslagen en de oerfortocht werd na een geweldigen strijd afgedwongen.

De stad werd omsingeld, onmiddellijk bestormd en ondanks den heftigen weerstand van de republikeinen na een uur strijd ingenomen.

BUITENLANDSCHE HULP AAN DE REPUBLIKEINEN

Naar de 'Times' uit Saragossa meldt, moeten de republikeinen talrijke vliegtuigen uit het buitenland

Na het bombardement op het Britsche schip 'MARIUNGA'

De Britsche regering is van plan protest aan te teekenen bij generaal Franco tegen de bombardementen op den stoomer 'Mariunga'.

Men weet, dat het Britsche schip op 29 December in volle zee werd aangevallen door de luchtmacht der Balearen. De 'Times' legt den nadruk op de onrechtmatigheid van dit optreden.

Het conservatieve blad voegt eraan toe, dat het antwoord van generaal Franco die op de nota van de Britsche regering, die een schadevergoeding vroeg voor de beschadigde of tot zinken gebrachte schepen door de opstandelingenbommen, thans met weinig bevrediging onterzocht wordt door de Britsche scheepseigenaars, samen met het Foreign Office.

Zal Zuid-Slavië zich bij de as Rome-Berlijn aansluiten?

Op 19 Januari zou een bespreking Stojadinovitsj Göring Ciano plaats hebben

De Berlijnsche korrespondent van de N. R. Ct. meldt aan zijn blad wat volgt.

Stojadinovitsj, de Zuid-Slavische minister-president, heeft generaal-velddmaarschalk Göring uitgenoodigd om hem op 19 Januari een jachtbezoek te brengen op Belye. Belye is een door omvangrijke bosschen omringd jacht-terrein in de buurt van de Zuid-Slavisch-Hongaarsche grens, hetwelk vroeger aan den Habsburgschen aarts-herzog Friedrich heeft behoord, die tijdens den oorlog Oostenrijksch-Hongarsch overbeheerder is geweest.

Thans is het land, dat in het bezit van den Zuid-Slavischen staat.

Indien Göring deze uitnodiging aanneemt — hetgeen waarschijnlijk wordt geacht — zal hij bij dit jachtbezoek den Italiaanschen minister van buitenlandse zaken, graaf Ciano, ontmoeten, wiens bezoek op dien datum reeds eenigen tijd geleden is aangekondigd.

Men neemt aan, dat in het bijzonder de volgende onderwerpen door de drie jagende staatslieden zullen worden besproken:

1. Het resultaat van het bezoek van Chamberlain en Halifax aan Mussolini, hetwelk dan juist achter den rug zal zijn en de konsequenties welke Zuid-Slavië en Duitschland uit dat resultaat zullen moeten trekken.

2. De vraag of Zuid-Slavië nog meer dan tot de over de spil Rome-Berlijn zal naderen.

3. De vraag of Zuid-Slavië zal toetreden tot het anti-Kominternpact. Eventueel zou deze toetreding gelijktijdig kunnen geschieden met de toetreding van Hongarije, welke als reeds vaststaand wordt beschouwd. Een en ander zal natuurlijk een verdere distancieering van Zuid-Slavië van Frankrijk betekenen.

4. De opebdering van kwesties en misverstanden, welke tot dwers de toenadering van Zuid-Slavië en Hongarije in den weg stonden, en aanleggenheid, waaraan reeds de bemoeienissen van Ciano waren gewijd toen hij kort voor Kerstmis ten bezoek aan Stojadinovitsj bracht.

Voor het overige zou dit jachtbezoek op Servisch gebied, wat veldmaarschalk Göring aangaat, kunnen worden beschouwd als een voorbereiding van zijn bezoek aan Libye.

De reis van Chamberlain naar Rome

Naar uit Londen wordt bericht, zullen Chamberlain en Halifax, bij hun doorreis naar Rome den 10 Januari, gedurende twee uur te Parijs stilstaan.

Op de terugreis zal Chamberlain er gedurende vier uur stilstaan. Hij zal, alleen zijn, daar lord Halifax zich van Rome rechtstreeks naar Genève begeeft.

De Vlaamsche Akademiestreken EN DE MANIAKKEN VAN DE VERVOLGING

Deze maand zullen de Vlaamsche wetenschappelijke Akademiestreken plechtig worden ingehuldigd. Het zal de bekroning zijn van het streven naar de roloverdracht van de Nederlandse kultuur in Vlaanderen. Er valt ongetwijfeld een verheugende opbloei van Vlaamsche wetenschappelijk leven vast te stellen. Dat geeft de sterke hoop op de toekomst en, om het met op-nachtig te zeggen, wij hebben geen vrees dat in verloop van tijd, deze Vlaamsche Akademiestreken hun rang in het culturele leven in België zullen weten te verwerven en te handhaven.

Daar wordt van zekere zijde beproefd wat herrie te schoppen rond de nieuwe instelling. Stel u voor, daar is een Vlaamsche arts tot heden aan de Akademie van Geneeskunde benoemd en die werd wegens aktivisme onaanvaardigd!

Dat hij een praktijker en geleerde is, die een naam heeft welke verder reikt dan Vlaanderen, daarover spreken zijn belagers niet. Dat hij van in zijn jonge jaren tot nu toe ononderbroken ijert heeft medegewerkt aan den opbouw van het Vlaamsche wetenschappelijke leven, daarvan weten ze zelfs niets. Het scheelt maar een naam, dat men hem vervuilen, dat hij bekende persoonlijkheiden in dit land met sukses heeft verzorgd. Het kan werkelijk niet stommer.

Natuurlijk komen de aanvallen hoofdzakelijk, en bijna uitsluitend, van een bepaalden kant, van den kant namelijk dergenen, die eigenlijk tot in de laatste loopgraaf de oprichting der Vlaamsche Akademiestreken, mispeters alle andere Vlaamsche rechtsveroveringen, bestreiden hebben. Van degenen dus, die van de Nederlandse kultuur ontrief zoopen afjuelen als het liere nee der groene uide.

Wat een buitenkansje voor hen, dat dat aktivisme nog eens dienst kan doen om indirect het Vlaamsche rechtsherstel te bekampen! Er gaat zelfs over geïntellektueel worden in de Kamer. Laten wij de dwazeriken begaan. Men zal dan de Vlamingen eens kunnen kellen, die wenschen dat men het pinlijke debat over een hoofdzaak onzer geschiedenis dat men kon meenen afgesloten te zijn, nog eens terug zou openen.

Want men kan dat aktivisme afkeuren — en zelfs veroordeelen — maar het er toch voor houden, wegens allerlei redenen die met het Belgisch belang verband hebben, dat de tijd al lang gekomen is om door edelmooie begrip verovering te stichten. De franskyonsche kaste in Vlaanderen, dat men daar nog overschiet, en Brussel, zullen goed doen te bedenken, dat dit de wil is van alle Vlaamsche gezinden. En vooral, dat degenen, die blijkaar van de Vlaamsche beweging welke zich tegen hun wil zegterend doorzet, er zich niet mede bemoeien: het kan voor hen daardoor alleen maar erger worden. Wat dan betekent, dat zij het Vlaamsche gezinde strijdfrent er maar hechter en aangeeslotenere kunnen door maken. Zij zullen daarvoor ook, en daarin zit dan het gwaar, een tegenstelling scheppen of instandhouden, welke alle goede burgers willen uit de wereld helpen. Zij willen geen oude wonden openrijten, maar het is toch zoo, dat het onbegrip van de vroege machthebbers voor het Vlaamsche streven geleidelijk heeft veroorzaakt, welke anders geheel achterwege zouden gebleven zijn.

Voor wie zich hierin alleen door de politiek te wijsheden willen laten leiden, gelde dan, dat de Staat geïdent is door manikale vervolgingen tegen hen, waartegen zij zich in bepaalde omstandigheden meende te moeten keeren.

Geen treffender voorbeeld van deze hoogere politieke verdraagsaamheid dan hetwelk Engeland in de na-oorlogse jaren heeft gegeven. In 1925, pas een paar jaren na het slot van den met de gruwelijke middelen gevoerden Ierschen burgerstrijd tegen de Engelsen, zagen er mannen aan de tafel van de Rijksovereenkomst, die amper aan het justitievingspeloton ontkomen waren. En dit om samen het Britsche Gemeenebest te schragen! Hun medeverking werd niet afgevezen, integendeel, de Britsche staatslieden boogden erop dat zij van opstandelingen, loyale burgers van de 'Commonwealth' hadden gemaakt.

In België ligt het oep of sommigen door homdsche vervolgings-zicht haard en heereigheid jegens de staatsgemeenschap in het Vlaamsche land, niet willen uitroepen, maar aanwakkern. En dat heet dan patriotisme...

V.

Aan het adres van Mussolini, "beschermer van de Islam"

Arabisch protest tegen Italiaansche politiek in Tripolis

Het Egyptische Kamerlid, leider van de Vereniging van Mohammedaansche Jonge Mannen, dr. Abdel H. mid, heeft een manifest gepubliceerd, waarin hij de aandacht der Mohammedaansche wereld vestigt op een ramp, die de Arabieren en den Islam bedreigt en die zelfs nog groter is, dan wat hun in Palestina is overkomen. Na de verarming van de Arabieren in Tripolis hebben de Italianen besloten, aldus het manifest, de Cyrenaica en Tripolis als provincies in te lijven bij het Italiaansche keizerrijk, ondanks het feit, dat de proklamatie van Mussolini tot 'verdediging van den Islam' ieder nog voor de geest staan.

Het manifest maakt melding van het feit, dat talrijke Italiaansche gezinnen onlangs van Italië naar de vruchtbare gebieden van Tripolis zijn overgebracht. De fascistische regering wordt ervan beschuldigd, de Arabieren uit te roeien en hen door Italiaansche kolonisten te vervangen. De Italiaansche regering heeft reeds een groot deel van het beste land ontleend en daarop Italianen neergezet, terwijl de inlandsche bevolking naar de barre gronden is verdreven.

«Het is de heilige plicht van alle Egyptenaren en Mohammedanen, beslist het manifest, als één man zich te verzetten tegen de fascistische politiek, die er op uit is den Islam in Tripolis uit te roeien en het land in Italiaansche handen te spelen».

(Mussolini's proklamatie tot «beschermer van den Islam» geschiedde tijdens zijn tournee door Libie in Maart 1937).

Te Parijs verschenen Abraham en Chana Grynspan, een tante van den jongen moordenaar van von Rath, voor het beroepshof. Men ziet hier beide betichten voor de rechtbank verschijnen. Ze werden op 29 November tot 4 maanden gevangenisstraf veroordeeld, omdat zij op gelime wijze hun neef hadden gehelbergd. Zij gingen in beroep tegen hun veroordeeling en werden nu verdedigd door mr. de Moro-Giafferi.

Het Hof zal Dinsdag een arrest vellen.

Naklank van den aanslag op von Rath te Parijs

De familie Grynspan voor het Beroepshof

Feuilleton «VOORUIT» NR. 123

SINCLAIR LEWIS

De late huwelijksreis VAN SAM EN FRAN

Wat een reis! Zeg, ge hadt de laatste avond de nachtheden parade moeten zien! Jongen, jongen, wat een reis!

Een van de vrouwen — en met uitzondering van haar droegsteige oogen zag zij er geheel uit als een leelijke oude vrijster — riep:

Zeg dat wel: wat een reis! En ik zal de tweede officier op een bepaald datum te Parijs ontmoeten. Hij moet nog eerst een reis maken. Misschien besluit ik wil, om me een aardig vriendschap te koop. Een baby!

O, die Oostersche oogen! Zeg Pete, om Godswil, zult gij ons vriende hier, — zij was op Sam met een dunne, kuische, al te goed gemicuute, en eenigszins beverige wijsvinger — niet een glaasje aanbieden?

Maar Sam bedankte. Zijn visioen van de schoonheden der goot, was verdwenen met grappigen spoed. Hij was weer onbevindelijk de Sam Doodsworth er trotsch op was, maar te houden. Hij accepteerde, met irritierende teekenen van genoegen, een glas limonade (het was de eerste limonade, die

chij sedrt maanden geproefd had) en verbaasde zich over de langgenooten.

Hij kon hen niet goed thuisbrengen. Hun leeftijd scheen te liggen tusschen de veertig en vijftig. Zij waren niet zoo vulgair of zoo zedeloos als zij in het eerst schenen. Op een gegeven oogenblik bracht de alkoholi hen tot de ontulling, dat zij woordenbeelden bezaten en misschien wel een boek hadden gelezen. Hij vermoedde dat twee van de drie mannen een akademische graad hadden; dat al die zes schreeuwerde libertijnen, tusschen waarde diakenen en slippendragers waren. Hij had in Zenith gehoord van «jonge hilde jone», in naam verantwoordelijke parson doctoren en advocaten en kooplieden die het dansen in een buiten-club maakten tot een vertooning, welke het midden hield tusschen een bordel en een kroeg-aan-de-grenzen. Maar hij was niet naar zulk aansparijken van mensen. Die menschen waren niet van zijn soort! Toen bedacht hij met schrik, dat zij misschien

toch wel van zijn soort waren. Waren deze uitsluitend misschien alleen maar wat jonger en vroolijker en een tikje verliefder Trouble Persons?

Het was niet heelmaal hun schuld. Zij waren het produkt van het Drankverbod, van de Droogteggeng, een massa-produkt, ook van een opvoeding, beheerscht door de meening, dat men naar de akademie gaat om kennis te maken met de lieden, die later van nu kunnen zijn bij de carrière, en dat de grootheid van een universiteit evenredig is met het aantal harer studenten en van haar overwinningen op sportgebied.

Aldus peinsde Sam.

Hij had veel gehoord over de «seksuele-koelke Amerikaanse vrouwen». De hemel weet, raasde hij, dat hij dat van Fran had gehoord. Toen was het, bij deze ongebonden vrouwen, het gebrek aan koelheid, dat hem hinderde. De beminlijke dame die zich een tweede-officier wilde koopen, had, terwijl Sam aan het tafeltje zat, een van de mannen gekust, de hand van een ander in de hare genomen. Thans richtte zij haar over-jarige hartstochtelijkheid op hem:

— Zeg, ge zult me ook een vurig haantje! Ik wed dat ge alle kippen in het kippenhok jaloeersch maakt, als ge het met één heb, aangelegd!

Hij glimlachte bleekjes.

Hij bedacht, dat hij den volgenden avond meer durf zou zien. Hij had uitsluitend aan haar gedacht, als aan een aangename kalme, waardige persoonlijkheid, maar nu zag hij haar als een Grieksche vaas, hij zag haar als een albasten schaal, waarin een vuur kon worden ontkend.

Zij is volmaakt Europeesch, peinsde hij.

DE DRIJVENDE IJSSCHOTS EN RICHTEN OP DE MAAS GROOTE SCHADE AAN

De zware ijsgang op de Maas heeft heel wat ontdroering teweeggebracht voor de scheepvaart en het drifuis heeft aanzienlijke schade aangericht. De ijsschotsen die op menige plaats, paniek onder de schippers en de oeverbewoners hebben veroorzaakt, hebben den stuwdam te Maizeret ernstig beschadigd.

De ijsschotsen stapelden zich op en bleven steken van Maizeret tot Bru-massa. Deze massa is dan aan het «dringen» gegaan, met het gevolg dat de stuw tenlotte doorbrak. De sluiswachter heeft het betrokken beheer verwittigd.

Uit dit onderzoek blijkt, dat ook een veertigtal sasses door het ijs vernield zijn geworden. In de tusschen Marche-les-Dames en Maizeret.

Men zal de daling van het waterpeil moeten afwachten, om de noodige herstellingen te doen. De scheepvaart op dit gedeelte van de Maas is voor verscheidene dagen stopgezet.

Van de vijftig sluispoortjes zijn er slechts een tiental onbeschadigd gebleven.

IN DE MAASVALLEI

In gansche de Maasvallei is, na het doorbreken van den stuwdam te Maizeret, het noodsein gegeven geworden. De schippers hebben alle maatregelen getroffen met het oog op mogelijke ongevallen. De ijsschotsen drijven met een uursnelheid van 4 km.

De Minister van het waterpeil, Les Grands Malades, gansch vernield en de sluis te Monzin is fel beschadigd.

Op de Maas worden al de bruggen bewaakt. Verscheidene sluisen, o.m. deze van Fiemalle, zijn tijdig kunnen geopend worden. Ook te Solas, waar Adenelle heeft het ijs schade aan de sluisen aangericht.

Van Ivoz-Rimet tot aan de Nederlandsche grens, zijn de noodige maatregelen getroffen om de sluisen en stuwten te beschutten, evenals op het toonstellingsplein te Luik, namelijk op de Maaskade en de houten brug, welke aldaar wordt aangelegd.

De ijsschotsen hebben te Hastière de sluis vernield, die op menige plaats, een dikte van 10 tot 30 centimeter en drijven naar de Nederlandsche grens af.

Minister Balthazar naar de haven van Luik

Zaterdag zal Balthazar, Minister van Openbare Werken, samen met zijn kabinetsoverste te Luik de eerste steenlegging bijwonen van het Duitsche paviljoen, dat de Waterdienst instelt.

Bij die gelegenheid zal hij een onderzoek hebben met de belanghebbenden inzake de zelfstandige haven van Luik, betreffende de exploitatie van deze haven.

DE KREDIETEN VOOR OPENBARE WERKEN

In verband met zekere geruchten over sommen die zouden aangewend worden voor openbare werken, zal minister Balthazar in het parlement bij de bespreking van de gewone begroting, alle gewenschte inlichtingen verstrekken.

Nu reeds kan men doen opmerken dat zekere posten waarop kritiek wordt uitgeoefend vooruitzichten zijn en geen kredieten betreffen die reeds betaalbaar zijn gesteld. Dit geldt b.v. voor den aanbouw van het museum voor natuurkundige geschiedenis, waarvan de vooruitzichten door het parlement kunnen goed- of afgekeurd worden.

Maar ze is toch Goddank een Amerikaanse! Ik zou een werkelijke Europese vrouw niet lief kunnen hebben. Zij moet iemand zijn, die een oude grijsche schuif met de rup er op, in Oktober, kan zien en er door ontkijking noodig heeft.

Zijn ver afgewalde gedachten werden onderbroken door de extra originele vraag van zijn gast:

— Zijt zij vroeger al eens in Venetië geweest?

Ja. Verscheidene keeren.

Nu, misschien kan u me dan verklaren... Ik hoop, dat ik er niemand onaangenaam mee ben, maar ik... kijk, dit is de eerste maal van mijn leven, dat ik buiten 's lands ben, en ik heb altijd gedacht, dat Venetië zoo iets als een opera zou wezen.

Maar van alle vervloektsuffe plaatsen... Waarachtig, er is zelfs geen eerste klas cabaret in de stad. Niets dan een hoop oude gebouwen met een boel beeldhouwwerk er aan, en allemaal smalle, Chicago'sche draaiers-slootjes er tusschen.

Maar wat vindt gij hier wel mooi!

— O van allerlei. Vooral de architectuur.

Maar wat hij in zijn geest zag, toen hij iets stamelde van dat hij vermoedde was een afscheit nam, was geen visioen van bruggenbogen, gebintzinnige stegen of triellende weerspiegelingen van lichtig gebouwe torens; het was de herinnering aan Edith Cortright, serene in haar Venetiaansche paleis.

— Zij zou met geen mogelijkheid kunnen uitgaan om van allerlei te kopen, ik heb het gedacht, hij, terwijl hij naar Bauer-Grinwald stapte. Zij

Het bureau van de B.W.P. besluit tot de oprichting van een stichting E. Vandervelde

Het bureau van de B.W.P. vergaderde gisteren in het Volkshuis te Brussel in aanwezigheid van de 3 ministers Spaak, Balthazar en Delattre.

Me lot, bedragerig, had zich laten verontschuldigen.

Het bureau besloot zijn dank te richten aan al degenen die hulp hebben verleend bij het inrichten van de teraardebestelling van Vandervelde en aan de B.W.P. hun rouwbedraag hebben betuigd.

Vervolgens besloot het bureau een nationale inschrijving te openen voor een stichting Emile Vandervelde.

Een komitee bestaande uit partijgenooten De Block, Plot, Finet, Jansiaux, Dutilleul, Gailly en Buzet kreeg opdracht een ontwerp te bestuderen voor de aanwending van de ingezamelde sommen.

De herdenkingsplechtigheid van de nagedachtenis van Emile Vandervelde die op 29 Januari was vastgesteld werd verdaagd wegens technische moeilijkheden tot in den loop van Februari.

Wat betreft het voorzittschap van de B.W.P. zal later een beslissing worden genomen.

Vervolgens werd van gedachten gewisseld over den politieke toestand. Dit onderzoek zal worden voorgezet op een nieuwe vergadering Woensdag a.s.

De Duitse beul had weer werk

Rudolf Szoeres, 43 jaar, uit Leipzig, werd Woensdagochtend te Berlijn terechtgesteld.

Hij werd op 18 September door de volksrechtbank te Berlijn veroordeeld tot de doodstraf veroordeeld.

is tenslotte een «grote dame». Toch zij zou evenmin als Nandje er iets tegen hebben om voor haar man te koken. O, vervloekt, Sam, waarom zijt ge toch zoo nief? Waarom denkt ge toch maar altijd, dat alle menschen eenzaam zijn, omdat gij het zijt?

Het was een eenvoudige en rustig diner bij Edith Cortright. Donderdag wil ik wedden, dat zij eenzaam is.

De enige gasten, behalve Sam waren een Engelsch echtpaar dat van gelijkelijk belediglijk gewichtig deed zeer beleefd maar zeer vaag. Al vond Sam hun gezelschap niet bijzonder aangenaam, hij vermaakte zich met de plezierige zorgeloosheid van mevr. Cortrights huishouding.

De Fran, die gaarne gedichten aanhaalde over Zigeuners en van Villon en «in den tijd toen we een-en-twintig waren», was, in het huiselijk leven, een sergeant-majoor.

In theorie was zij de moederlijke vertrouweling van al haar bedienden en van den lodgieter, den brievenbesteder en den schoenmaker. In de praktijk was zij altijd roedend om hun ongeschiktheid. Zij was alleen gemeenzaam met hen, wanneer zij zinspeelden

Markten

ROSELARE. — Tarwe 110; rogge 64; haver 76; zemelen 84; maïs Plata 64; maïs 130; boekweit 110; voedergerst 80; zomergerst 80; wintergerst 80; erwten 80; paardenboonen 85; lijnzaad 122; linnen 132; Amerikaanse linnen 123; ruis vlas in stroo 70 en 150; uitgelezen vlas 165 en 200; tabak 6.50 en 7; voederbieten 9 en 10; aardappelen 32; Furore 31 en 32; Kruger 31 en 32; Geldersche mulzen 27 en 28; Valnucius 25 en 26; Industries 25 en 27; Roode 25 en 26; tarwestroo 24; roggestroo 22 en 23; haverstroo 20 en 21; weidehooi 40; klaverhooi 45; luzernhooi 45; suikerrij boonen 1938, 67; nieuwe groen 1939, 80; koolzaadolie 375; lijnzaadolie 237.50; niraat 125; ammoniak 100; cyanamide 100; kalkspateler 103; fosfaat 34.00; nitrochloor 95; thomastakken wagon Charleroi 14.16 228; ferbiphos 38 42 98; silvinit 14 16 t.h. 27.50; 20 22 t.h. 34.50; chloorpotasch 40 t.h. 70.70; 30 t.h. 120; zwavelpotasch 48 t.h. 154; biggen per stuk 0.10; per kgr. 11.50 en 12; boter per kgr. 24 en 25; klompen 25 en 25; eieren 0.60 en 0.62; duiven per koppel oude 5; jonge 9; konijnen per kgr. 6; oude hennen 7.50 en 8; klekens 9 en 10; haantjes 10; vellen 7.

KORTRIJK. — Witte tarwe, de 100 kgr., 114-118; Rogge 67-72; Haver 78-85; Paardenboonen 90-97; Gerst 76-82; Tarweblom 154; Inlandsche zemelen 78; Kool 45-48; Aardappelen 32-34; (gele) 27-29; Boter 26-26.50; Eieren, 0.65-0.70; Voederbieten, de 100 kgr., 9.00; Turkische tarwe per stuk 1.00; Turkische cingantino 130; Lijnzaad vreemd 144; Lijnzaad inlandsch 134; Koolzaad vreemd 134; Lijnzaadhoeken inlandsch 134; Idem Amerika 129; Idem koolzaad 85; Idem coco 118; Idem arachide 118; Koolen: 163; 4.10-5.10 per kgr.; Veerzen: 140; 4.60-5.10; Stierens: 16; 4.40-5.50; Ossen: 21; 4.60-5.10; Konijnen, per kgr. 7.00; Klekens 15-16; Hennen, per stuk, 14-19; Duiven, 3-5.50; Benden 5.17; Gersten 20-25; Nitrate van Chilli 12; Ammoniak sulfaat 98; Arachide olie brut 32.50; Arachide caramandel 32.50; Lijnzaadolie 240; Koolzaadolie 440; Idem de Leste 1.15-1.70; Witte vlas 1.60-2.90; Vlas op den grond geroot 0.90-1.50; Ruw werk 6.7-7.21; Suikerrij boonen (oude) 67; Idem (nieuwe) 80.

Wortels, de bundel, 1.50; Boven, het kilogram 2.50; Witloof 3.50; Koolen, het stuk, 0.75; Ropen, t.kgr. 1.00; Tomaten 6.00; Bloemkoolen 2.50; Seldier, de bundel 5.00; Papen, 5.00; Appels, t.kgr. 3.00; Peeren 3.00; Druiven 8.00; Vellen v.a. geiten per stuk 15.00; Id. konijnen, per kgr. 8.00; Idem schapen 6.00; Idem koeien 4.00; Idem veerzen 5; Idem stieren 3.90; Idem ossen 5.10; Id. kalvers 7.25.

MEDEDEELINGEN

NAT. MAATSCH. DER BELGISCHE SPOORWEGEN. Tentoonstelling van kampeervagens. — Om het publiek in kennis te stellen met al hare pogingen in verband met het aanmoedigen van de toeristische bedrijvigheid, trof de N.M.B.S. het besluit haar kampeervagens in de bijzonderste stations van het land ten toon te stellen.

Omtrent deze tentoonstellingen (gedurende de maanden Februari en Maart), kan men van nu af alle gewenste inlichtingen bekomen op de toerismekantoren van de N.M.B.S. (Antwerpen-Centralstation, Bergen, Brussel-Noord, Charleroi-Zuid, Gent-Sint. Pieters, Hasselt, Luik, Namen).

Met ingang van 5 Januari zullen havigende nieuwe kaartreizen ingeleid worden op de lijn Gent-Doornik:

T 61 Kortrijk V. 8.10—Deinze A. 8.43
T 66 Deinze V. 9.4—Kortrijk A. 9.37
T 68 Waregem V. 11.5—Deinze A. 11.22
T 68 Deinze V. 11.26—Waregem A. 11.42
T 2910 Gent-Sint. Pieters V. 13.9—Kortrijk A. 14.49
T 2911 Kortrijk V. 15.35—Gent-Sint. Pieters A. 16.34.

Te huur

HUIS 6 pl., hof, 200 fr. per maand, Roomster, 4 Gent, Z. bevr. Roomster, 8.8

Te koop

WAGENS, lengte 5 m., op ressorten, voor paarden, 1000 à 3000 fr. Schrijver, J. Kerckhovestr. 123, Antwerpen

Verloren

Voor alle Naaimachine-herstellingen of wisselstukken, HUIS N. K. R. Steendam, 38, Gent. Telefoon: 136.83

PRAKTISCHE KEUKEN
BUFFET IN EIK OF TILIP-PIN
te huur of te koop
15 fr. per maand
Zie ook in de ad-
vertenties van de
Maatschappij van
Huis N. K. R.
1, Savanestraat
GENT

WAGENS, lengte 5 m., op ressorten, voor paarden, 1000 à 3000 fr. Schrijver, J. Kerckhovestr. 123, Antwerpen

Voor alle Naaimachine-herstellingen of wisselstukken, HUIS N. K. R. Steendam, 38, Gent. Telefoon: 136.83

SYNGEM

PLAATS voorlopige gen.-ontvanger: diploma vereist; ouderdom ten hoogste 30 j. (35 j. oudstrijders). Aanvraag sturen Burgemeester ten laatste 6-1-39. (7892)

SYNGEM

PLAATS Sekretaris-ontvanger Komm. Op. Onderstand; ouderdom ten hoogste 30 j. (35 j. oudstrijders). Aanvraag sturen Voorzitter Commissie, ten laatste 6 Januari 1939. (7893)

GREP KEEL-ONTSTEEKING en verwickelingen veroorzaakt DOOR DE GRIEP

DE SLECHT VERZORGEDE GRIEP OPENT DE DEUR VOOR TAL VAN ERNSTIGE ZIEKTEN

Zelfs onder vorm van een goedaardige vallings, is de griep altijd gevaarlijk wegens haar goedaardige besmettelijkheid en haar talrijke en ernstige verwickelingen. Door haar vreeselijke aanvallen (namelijk de bacillen Pfeiffer) slaat de griep in de slijmvliezen, te beginnen met deze van de neus en de keel, ernstige bresen. Door deze bresen dringen en voekeren andere, allergevaarlijkste, krobben: staphylococcus, pneumococcus, coli-bacillen, bacillen Kocch, bacillen Eberth, enz. De vereniging deze bacteriën veroorzaakt dikwijls een onherstelbare besmetting der teere organen: keel, luchtpijpen, longen, enz. Het is daarom dat de besmetting door griep meestal de oorzaak is van de meest ernstige aandoeningen der ademhalingsorganen: ontsteking ener luchtholte, keel-ontsteking, ontsteking der nasusholte, bronchitis, longontsteking, asthmalische windgewel, toring, evenals van andere ziekten, zoals ontsteking, ingewandontsteking, albuminurie, uremie, reumatiek, cholera-achtige darmgriep (influenza), enz.

HOE TE STRIDEN TEGEN GRIEP EN HAAR VERWIKKELINGEN

In plaats van de griep onverschillig te behandelen, zoals vroeger, moet men er zich tegen verdedigen: het is een plicht tegenover de uwen evenals tegenover u zelf. Gelukkig heeft de moderne wetenschap onlangs een nieuw strijdmiddel van een wonderbare doeltreffendheid te uwer beschikking gesteld: het in wording zijnde jodium VIVIODE.

Het in wording zijnde jodium VIVIODE onderdaat het beste middel om microben en gifstoffen te vernietigen. Het zuivert het bloed en bezit daarenboven de wonderbare eigenschappen de cellen van het organisme te versterken, aldus spoedig het lichaam in staat stellend zich krachtig tegen te verdedigen tegen de besmetting en tegen de kwaal.

VIVIODE is dus bij uitstek het geïsoleerde geneesmiddel, het enige dat 100 o/o oplosbaar is en daardoor nooit ijdelse veroorzaakt. Gedurende gans den duur der griep-epidemie moet iedereen om zich te beschermen, om te genezen, om het herstel te bespoedigen of om het organisme te versterken, de volledige behandeling met het in wording zijnde jodium volgen, bestaande uit:

1) het ontsmetten van den mond en de keel door het gorgelen, minstens driemaal daags (een tablet VIVIODE in een glas lauwwater);

2) Het volgen — desnoods gans den winter door — van een kuur met in wording zijnde jodium VIVIODE, door tweemaal daags in een drank naar uw keel, koud of warm, op het oogenblik van gebruik, twee tabletten VIVIODE te doen (onmiddellijke oplossing). Men kan naar verkeken water gebruiken (gewoon of mineraal), wijn, bier, vruchtensap, citroensap, punch, grog, koffie, thee of plantentafelsels. Grog met VIVIODE, flink warm, evenals warme wijn en alle andere warme dranken met VIVIODE, zijn buitengewoon doeltreffend bij koud en vochtig weder, wanneer men keelpijn, vallings of griep vrees of spoedig wil genezen.

De tube van 30 tabletten VIVIODE: 11 fr. in alle apotheken. 124 N

FEUILLETON «VOORUIT» NR. 9

H. Courths-Mahler

Getrouwd OM HET GELD

Heine richtte zich met een ruk hoeg op.
— Fred laat me als 't u blieft met rust: voor laat vanavond, de maan schijnt zo prachtig — ik wil aan niets anders denken.
Ge lijkt wel niet goed bij uw hoofd.
— Mogelijk. Er zijn stemmingen, waarin ge alleen goede, liefs en riens wilt hooren. In z'n stemming ben ik nu, Fred. Laat me met rust!
Of ge zijt ongeschikt of ge zijt verlieft. Nou, voor mijn part, ik heb temminste mijn best gedaan, ge kunt me niets verwijten.
— Neen, Fred. Kijk die sterren eens fonkelen. Morgen krijgen we een mooie dag.
Fred was er nu toch van overtuigd, dat Rome een beetje te veel gedronken had en liet hem met rust. Hij kon hem een anderen keer nog wel eens op Ingeborg Haller attent maken.

Den volgenden dag liep Gabriele met stralende ogen rond. Anstij zette ze al de gedachten aan de toekomst van zich af. Vandaag wilde ze nog gelukkig zijn, volkomen gelukkig, zonder bij-keken. Gabriele was nu haastig op haar toekomst. Doch toen herkende ze Rome's trekken. Hij had voor alle voor-zichtigheid burgerijken angstgevoelen. Nu vloog ze op hem af en zwijgend, vol zaligheid, hielden ze elkaar omvat en hun kussen brandden op het verlangende lippen. De wereld verdween voor hen.
Ze hadden elkaar zooveel te zeggen toen ze arm in arm, dicht tegen elkaar aan geleund, op en neer liepen en in het licht van de opkomende maan lachten ze het verlangen in elkaars ogen. Kustte ze elkaar en zeiden: Doe toch moesten ze aan het einde denken, aan de scheiding.
— Lieveling, hoe zal ik het uithouden als ge van me weg zijt. Ik was vandaag al ziek van verlangen naar u.
Ze rilde. Nu was het uit met geluk en liefde. Doch ze wilde flink zijn, ze moest sterk wezen voor hem en voor zichzelf. Straks, thuis, kon ze aan haar wanhoop toegeven, nu mocht dat niet. Ze lachte met moeite.
— Heine, we zullen moedig dragen wat het lot ons te dragen geeft. Wij zijn toch rijk genoeg. Het is niet van deze uren, we moeten dankbaar zijn en moedig voorwaarts gaan.
— Mijn liefste meisje. O, was er maar een mogelijkheid om u te houden. Lieveling, als we eens wachten tot ik u terugzie.
Ze schudde ernstig het hoofd.
— Neen, ik zou geen drukkende keten voor u willen zijn, die u niet houdt. Ik heb bij mijn ouders het treurige voorbeeld van zoon's huwelijk gezien.

DONDERDAG

BRUSSEL. — (Vlaamse golfengte). — 321.9 m. — 13.00 F. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L. — 13.00 M. — 13.00 N. — 13.00 O. — 13.00 P. — 13.00 Q. — 13.00 R. — 13.00 S. — 13.00 T. — 13.00 U. — 13.00 V. — 13.00 W. — 13.00 X. — 13.00 Y. — 13.00 Z. — 13.00 A. — 13.00 B. — 13.00 C. — 13.00 D. — 13.00 E. — 13.00 F. — 13.00 G. — 13.00 H. — 13.00 I. — 13.00 J. — 13.00 K. — 13.00 L